

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 906/2015
28.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Р. и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 4К 96/14 од 10.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 343/15 од 14.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 4К 96/14 од 10.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 343/15 од 14.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 4К 96/14 од 10.02.2015. године, између осталих окр. Б.Р., оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена Н.Д. упућена је ради остваривања имовинскоправног захтева на парницу.

На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени Б.Р. обавезан је да на име трошкова кривичног поступка ОЈТ Лозница плати износ од 1.500,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и трошкова паушала суду.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 343/15 од 14.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Б.Р. и С.С. и жалба њиховог браниоца и пресуда Основног суда у Лозници 4К 96/14 од 10.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., истиче да је првостепени и другостепени суд доношењем правноснажних пресуда учинио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, тиме што нема доказа да је окривљени учинио кривично дело које му се ставља на терет, да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, погрешно ценећи исказе сведока.

Надаље, у образложењу захтева се наводи да је доношењем правноснажних пресуда погрешно примењен кривични закон, када је суд нашао да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела из члана 204. став 1. КЗ, а што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али у поднетом захтеву није конкретизована повреда исте, односно оспорава се

чињенично стање утврђено правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа.

Такође, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде се оспоравају због повреде закона из члана 441, и то у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, чиме се указује на повреду из става 4. наведеног члана ЗКП, али се не наводи које одредбе закона о трошковима кривичног поступка су повређене, већ се оспорава чињенично стање од значаја за одлуку о трошковима кривичног поступка тј. да је суд окривљеног требало ослободити од кривичне одговорности и у складу са тим досудити му све трошкове кривичног поступка.

Дакле, у поднетом захтеву само су формално означене повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 441. став 4. ЗКП, због којих повреда је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да су изреке првостепене и другостепене пресуде неразумљиве (а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), противречне саме себи и разлозима пресуде (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), као и на повреде закона из члана 423, члана 424. и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Б.Р., адв. П.Ђ., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.